

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č.j.: 02886- 9/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 1. srpna 2012

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., sídlem Vaníčkova 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem, IČ: 254 58 302 (dále též „účastník řízení“) proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 30. dubna 2012 pod č. j.: 02886-5/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-02886/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č.458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložil společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., pokutu ve výši 100 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. e) energetického zákona, kterého se dopustila tím, že nesplnila povinnost stanovenou § 15a odst. 1 energetického zákona, když ve stanovené lhůtě Energetickému regulačnímu úřadu neposkytla vyžádané podklady a informace týkající se výkonu jeho působnosti, konkrétně podklady týkající se [REDAKCE], jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., sídlem Vaníčkova 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem, IČ: 254 58 302, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 30. dubna 2012 pod č. j.: 02886-5/2011-ERÚ (sp. zn. KO-02886/2011-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 23. ledna 2012 Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“) vyzval účastníka řízení podle § 15a energetického zákona k poskytnutí podkladů nezbytných pro výkon působnosti Energetického regulačního úřadu, konkrétně k předložení podkladů týkajících se [REDAKCE]. Na předložení podkladů stanovil Úřad usnesením účastníkovi řízení lhůtu do 1. února 2012 a poučil ho o možnosti uložení pokuty za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona v případě jejich neposkytnutí. Jelikož účastník řízení na výzvu Energetického regulačního úřadu nereagoval, bylo mu dne 30. března 2012 oznámeno zahájení správního řízení pro porušení povinnosti stanovené v § 15a energetického zákona. Účastník řízení zaslal požadované podklady následně po zahájení správního řízení dne 3. dubna 2012.

Rozhodnutím pod č. j.: 02286-5/2012-ERÚ ze dne 30. dubna 2012 Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1

písm. e) energetického zákona pokutu ve výši 100 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Energetický regulační úřad uvedl, že účastník řízení nepochybně porušil § 15a odst. 1 energetického zákona, podle kterého držitel licence nebo jiná právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba je povinen poskytnout ministerstvu, Energetickému regulačnímu úřadu a Státní energetické inspekci na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jejich působnosti podle tohoto zákona. Za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona mohl Energetický regulační úřad v souladu s § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč. Při určení výše pokuty Úřad vycházel z nutnosti uložení přiměřené sankce, která by naplňovala represivní i preventivní funkci, jako polehčující okolnost posoudil skutečnost, že účastník řízení podklady poskytl brzy po zahájení správního řízení. Energetický regulační úřad též zohlednil hospodářské výsledky a dosahované tržby a dospěl k závěru, že výše pokuty není pro účastníka řízení likvidační.

Dne 14. května 2012 podal účastník řízení proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 02286-5/2012-ERÚ ze dne 30. dubna 2012 rozklad. Účastník řízení uvedl, že si je vědom skutečnosti, že administrativním pochybením na jeho straně došlo ke spáchání správního deliktu, avšak domnívá se, že uložená pokuta je ve vztahu k porušené povinnosti nepřiměřená. Účastník řízení dále uvádí, že po vyzvání Energetického regulačního úřadu k doplnění podkladů ze dne 12. dubna 2012 již reagoval obratem. Z těchto skutečností je podle účastníka řízení zřejmé, že k porušení povinnosti nedošlo úmyslně. V případě pana Bláhy, kterého se kontrola týkala, nebylo následně zjištěno žádné pochybení účastníka řízení. Jednání účastníka řízení dle jeho názoru nemělo žádný důsledek pro kontrolní činnost Energetického regulačního úřadu, jde navíc o první takové pochybení účastníka řízení. S ohledem na výše uvedené skutečnosti účastník řízení navrhuje změnu napadeného rozhodnutí tak, že se účastníkovi řízení ukládá pokuta ve výši 20 000 Kč.

Rozklad byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podstatou námitek účastníka řízení je nesouhlas s výší uložené pokuty, nikoliv nesouhlas se skutkovými závěry Energetického regulačního úřadu, neboť účastník řízení spáchání správního deliktu uznává.

Je třeba zdůraznit, jak učinil již Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, že odpovědnost právnických osob nebo podnikajících fyzických osob za správní delikty je svou povahou odpovědností objektivní. Jestliže je odpovědnost za určitý delikt objektivní, pak se jedná o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění. Znamená to také, že otázka zavinění se vůbec nezkoumá. Zkoumá se zejména naplnění obligatorních znaků skutkové podstaty správního deliktu, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. V uvedeném případě je tedy předpokladem deliktovní odpovědnosti účastníka řízení protiprávní činnost, resp. nečinnost, v jejímž důsledku účastník řízení porušil ustanovení § 15a odst. 1

energetického zákona. V daném případě nebylo sporu o tom, že účastník řízení porušil svou zákonnou povinnost a tvrzení účastníka ohledně důvodů či okolností uvedeného jednání by byla relevantní pouze za předpokladu, že by ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona účastník řízení prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Administrativní pochybení účastníka řízení však takovou skutečností není, neboť účastník řízení mohl odesláním požadovaných dokumentů zcela určitě zajistit.

Z tohoto hlediska tedy není rozhodné tvrzení účastníka řízení, že se předmětného jednání dopustil neúmyslně a v důsledku administrativního pochybení, nehledě na skutečnost, že účastník řízení uvedené tvrzení ve správním řízení nikterak neprokázal (neboť za důkaz nelze považovat pouhý mail s takovým tvrzením zaslaný oprávněné úřední osobě) a tudíž skutečnost, že správní delikt byl spáchán neúmyslně bez záměru ztížit výkon pravomoci Energetického regulačního úřadu, neměla být brána v potaz ani jako polehčující okolnost.

Není pravdivé tvrzení účastníka řízení v rozkladu, že Energetický regulační úřad nepřihlédl k okolnostem případu a především následnému jednání účastníka řízení. V tomto případě je zřejmé, že Úřad zohlednil skutečnost, že účastník řízení dodatečně svou povinnost podle § 15a odst. 1 energetického zákona splnil, nelze ale přehlížet, že tak učinil až po oznámení zahájení správního řízení o uložení pokuty. Podle mého názoru navíc Energetický regulační úřad měl zohlednit délku protiprávního stavu, neboť účastník řízení podklady, které měl předat do 1. února 2012, předal až po dvou měsících (konkrétně 3. dubna 2012). Tato skutečnost měla být ve správním řízení jednoznačně vyhodnocena jako přitěžující okolnost.

Ztotožnit se nemohu ani s tvrzením účastníka řízení, že jeho jednání nemělo vůbec žádný důsledek a dopad na kontrolní činnost Energetického regulačního úřadu. Z důvodu neposkytnutí požadovaných informací více než 2 měsíce Energetický regulační úřad nemohl řádně plnit činnost v rámci své působnosti, zejména ochranu oprávněných zájmů zákazníků a spotřebitelů ve smyslu § 17 odst. 4 energetického zákona, když nemohl posoudit, zda účastník řízení ve vztahu k panu ██████ postupoval v souladu se zákonem či nikoliv. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že následně po poskytnutí požadovaných podkladů Energetický regulační úřad pochybení účastníka řízení nezjistil, neboť prostřednictvím § 15a odst. 1 energetického zákona je zajištěna samotná dozorová činnost Energetického regulačního úřadu bez ohledu na to, zda jejím výsledkem bude zjištění porušení zákona na straně povinného subjektu.

Uvádí-li účastník řízení, že maximální výše pokuty 15 000 000 Kč nemůže být vztahována ke správnímu deliktu podle § 91 odst. 1 písm. e), protože zmíněný delikt patří v množině deliktů § 91 energetického zákona k nejméně závažným, je v dané věci rozhodující vůle zákonodárce určit přiměřenou výši maximální pokuty, přičemž ohledně porušení § 15a odst. 1 energetického zákona by se její konkrétní výše odvíjela především mj. od charakteru vyžadovaných informací a podkladů. V konkrétním případě vzhledem k okolnostem případu považuji uloženou pokutu ve výši 100 000 Kč za přiměřenou, neboť byla uložena v nejnižším pásmu zákonné sazby, přestože vyžadované informace byly poskytnuty s dvouměsíčním zpožděním.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Energetický regulační úřad řádně

zjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí rovněž splňuje požadavky kladené § 68 správního řádu na podobu správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů rozklad navrhovatele zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Rozdělovník:

CENTROPOL ENERGY, a.s.